

Geldi Gene Pazartesi

Erşat ÇAYAN, Burak AŞIK, Pelin ODACI, Güray GÜRTEL, Aylın Karacı
İstanbul Teknik Üniversitesi

Geldi yine bir pazartesi daha... Hafta sonu bu kadar çabuk nasıl geçti anlamadım ve ben neden hafta sonlarının gelmesini sabırsızlıkla bekliyorum bilemiyorum. Etrafımdaki insanlar her zaman "iyi bir işin var, iyi kazanıyorsun, başkaları senin yerinde olmak için neler yapmazlar daha ne istiyorsun" deyip duruyorlar. Evet yabana atılmayacak bir işim var ve iyi kazanıyorum. Fakat ya bir yerlerde bir şeyleri yanlış yapmışım ya da hayatımda es geçilemeyecek kadar büyük bir eksikliğe neden olmuşum. Sorun bunlardan hangisi olursa olsun kafamda kocaman bir ünlem işareti oluşmaya yetiyor. Kesin bir yerlerde hata yaptım!

Daha ilkokul sıralarında başladı bizim sorumuz. Birçoğumuz okul okul diye yanıp tutuştuk zamanında ama bize pek de bir seçim şansı bırakmadılar. Nasıl yapmamız gerektiği söylendi her fırsatta, biz de yaptık ya da yapmaya çalıştık. 10-11 yaşlarındaki çocukların sü-

rekli derslere yönlendirilmesi veya ders çalışmanın bir kurtuluş yolu olarak görülmesi ne demek... Fazla söze gerek yok daha çocukken şartlandırıldık biz, Serbest bırakılmadık belki de farklı olurdu o yaşlarda bu kadar şartlandırılmayıp serbest bırakılsaydık. Yönelimlerimizin ne olduğunu pekala keşfedebilirlerdi ve duygusal düşüncesi baskın olan ya da sanatsal kişiliği olanlar harıl harıl matematik çalışmak zorunda kalmazdı. İstihdam gibi çok önemli bir mücadeleyi sürdürmekte olan ülkemizde insanların maddi kaygıları çok erken yaşlarda ön plana çıkıyor. Hangi işi yapmaktan daha çok zevk alırım ya da kendimi daha çok geliştirim diye düşünmektense hangi mesleği seçersem zengin olurum kısa yoldan köşeyi dönerim diye düşünmek çoğu öğrencinin maalesef içinde bulunduğu durum. Bir çoğumuz yaşamızdır bu gibi diyalogları:

Sınav sistemimizin getirmiş olduğu yarış ortamı yüzünden öğrenciler arasındaki rekabet onları istedikleri yöne değil de herkesin istediği yöne yönlendiriyor.

- Çocuğum ne olacaksın sen büyüdüğünce?
- Ressam olacağım amca!
- Ressam olunca açlıktan öleceğine adam gibi bir doktor ne bileyim bir mühendis ol...

Çevrenizdeki herkesin , amca hala teyze dayı..., hepsinin hayalindeki siz farklısınızdır tabi sizin idealinizdeki sizi kimse öğrenmek istemez. Ebeveynlerin çocukları yerine kararlar aldığı onların isteklerini hayallerini farkında olmadan sınırladığı ülkelerde çevrenin ve ailenin yanlış tercih yapmada rolü çok büyüktür.

Sınav sistemimizin getirmiş olduğu yarış ortamı yüzünden öğrenciler arasındaki rekabet onları istedikleri yöne değil de herkesin istediği yöne yönlendiriyor. Çünkü çok talep gören meslekler yani tercih kılavuzlarında ilk sıralarda yer alan yüksek puanlı bölümler çoğu öğrenci tarafından sadece bu yüzden seçiliyorlar. Bu şekilde istemedikleri mesleğe yönelmiş ya da sahip oldukları yetenekleri körelmiş insanlar meslekleriyle ilgili eğitimi almaya başladıkları andan itibaren büyük bir boşluğa düşüyorlar. Okulu er ya da geç bitirdikten sonra ise sahip oldukları işe gitmek her gün işkence gibi geliyor ne kendilerine ne de topluma bir şeyler katabiliyorlar.

istemedikleri mesleğe yönelmiş ya da sahip oldukları yetenekleri körelmiş insanlar meslekleriyle ilgili eğitimi almaya başladıkları andan itibaren büyük bir boşluğa düşüyorlar.

Eğitim sistemimizdeki aksaklıklardan, ailelerin çocukları için sözde iyiliklerini istemeleri, fakat kendi istedikleri yöne yönlendirmelerinden ve ekonomik sorunlardan kaynaklanan bilinçsiz tercihler, gün geçtikçe mesleğinden memnun olmayan, verimsiz, yaratıcılığı körelmiş bireylerin sayısının artmasına sebep oluyor. İnsan ömrünün yarısını çalışarak geçirdiğini düşünürsek bireylerin yapacakları iş hem kendileri hem çalıştıkları sektör hem de toplumun kalkınması açısından oldukça önem taşıyor. Uzun yıllar onca emeğin verildiği eğitim hayatımızı en verimli şekilde değerlendirmek ve en önemlisi keşke dememek için unutmayalım ki insanın işi boşayamadığı eşidir.